Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

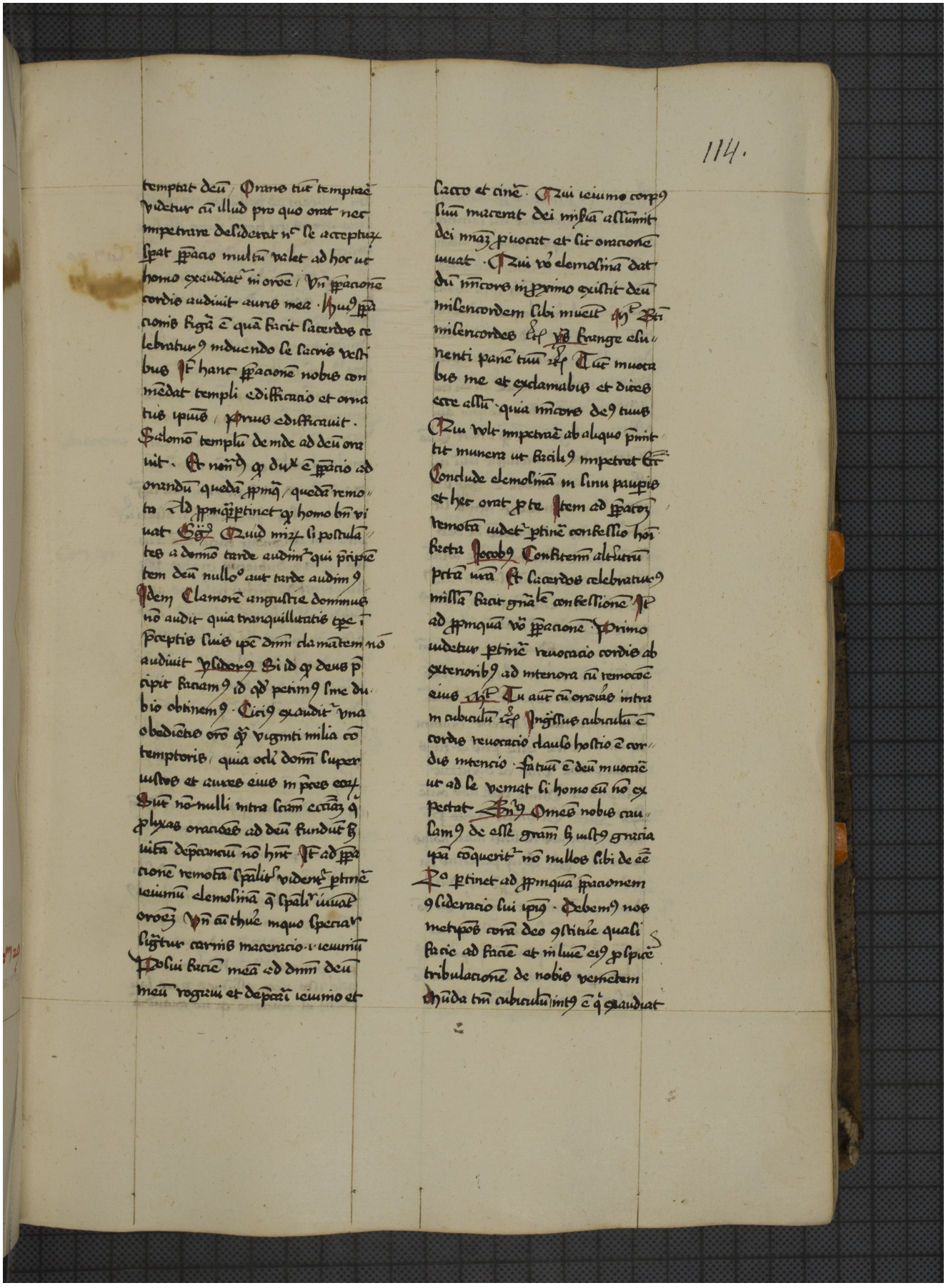

114.

temptat deū. Quamo tue temptaē
videtur eī illud pro quo orat nec
impetrare desiderat nī se acceptuz
spat ꝓpācio multū valet ad hoc ut
homo exaudiat nī orōe. Vñ ꝓpacione
cordis audiuit aures mea. Huiꝰ ꝓpā
cionis figūā ē quā facit sacerdos ce
lebraturꝰ mducendo se sacris vesti
bus Sic hanc ꝓpacionē nobis com
mēdat templi edificatio et orna
tus ipius. Ꝑmus edificauit.
Salomō templū de mdc ad deū ora
uit. Et nōdꝰ qꝫ duc ē ꝓpācio ad
orandū queda ꝓpmq. queda remo
ta. Ad ꝓpmq ꝑtinet qꝫ homo bñ vi
uat. Ecce Quid mīz si postula
tes a domō tarde audim qui ꝓpce
tem deū nullo aut tarde audimꝰ
Idem Clamore angustie dominus
nō audit quia tranquillitatis tpe
ꝓceptis suis upē dnm clamatem nō
audiuit. Validorꝰ Si id qꝫ deus p
cipit facilimꝰ id qđ petimꝰ sine du
bio obtinemꝰ. Licꝰ gaudit vna
obediēs oro qꝫ viginti milia co
temptoris, quia ocli dom super
iustos et aures eius in ꝓces eoꝝ.
Sūt nō nulli mtra scām eccliaz qꝫ
plures oraciōs ad deū fundūt ꝫ
uita depcatu nō hnt. Sic ad ꝓpā
cionē remota spalis videnꝫ ꝑtinē
ieiunū elemosinā qꝫ spalit iuuat
orez. Vñ aī thuē maqo speciat
ligatur carnis macerācio. i. ieiunū
Voluī facie mea ad dnm deū
meū rogaui et deparī ieiunio et
sacco et cinē. Qui ieiuno corpꝰ
suū macerat dei mīam assumit
dei maz ꝓuocat et sic oracione
iuuat. Qui vō elemosinā dat
dū mīcors in ꝓximo existit deū
misericordem sibi mouet Ps Bti
misericordes erūt Vñ frange elu
enti panē tuū etc. Tue mucra
bis me et exclamabis et dices
ecce assū. quia mīcors deꝰ tuus
Qui volt impetrare ab aliquo pmit
tit munera ut facilꝰ impetret ita
Conclude elemosinā in sinu paupis
et hec orat ꝓte Item ad ꝓpacio
remota videt ꝑtinē confessio hoi
facta Iacobꝰ Confitemī alterutrū
pcta nra Et sacerdos celebraturꝰ
missā facit gnāle confessionē Sic
ad ꝓpmqua vō ꝓpacionē. Primo
videtur ꝑtinē remocio cordis ab
exteroribꝰ ad interiora cū remocōe
eius ihc Tu aut cū orabis intra
in cubiculū etc Ingressus cubiculū e
cordis remocio clauso hostio e cor
dis intencio. fatuū e deū mouere
ut ad se veniat si homo eū nō ex
pectat. Bnꝰ Omes nobis cau
lam de esse gram hꝫ multꝰ gracia
qui coquerit nō nullos sibi de ee
Po ꝑtinet ad ꝓpmqua ꝓpacionem
ꝫ sideracio sui ipiꝰ. Debemꝰ nos
metipos coram deo ꝫstitue quali
facie ad facie et in lue eiꝰ ꝓspice
tribulacionē de nobis veniem
Iuda tm cubiculū intꝰ e qꝫ gaudiat